

населення у ринкові механізми функціонування аграрного сектору;

- заохоченні кооперативного руху на селі, спрямованого на спільне ведення господарської діяльності окремими суб'єктами господарювання, що дозволить зменшити витрати на виробництво і реалізацію сільськогосподарської продукції.

Список використаних джерел

1. Аграрна реформа і організаційно-економічні трансформації у сільському господарстві: доповідь на 12-их річних зборах Всеукраїнського конгресу вчених економістів аграрників 25-26 лютого 2010 року / В.Я. Месель-Веселяк – К.: ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2010. – 57 с.

2. Андрійчук В.Г. Ефективність діяльності аграрних підприємств: теорія, методика, аналіз / В.Г. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2006. – 292с.

3. Білик Т.О. Теоретичні аспекти прибутку / Т.О. Білик // Формування ринкових відносин в Україні. – 2005. – №8. – С.8–13.

4. Янків М.Д. Організаційно-економічні механізми розвитку і функціонування АПК України / М.Д. Янків // Львів: Коопосвіта. – 2000. – 448 с.

Братенко Ірина

асистент

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ М'ЯСНОЇ ГАЛУЗІ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Лева частка забезпечення населення необхідними якісними продуктами харчування припадає на м'ясний підкомплекс АПК - однієї із стратегічних галузей економіки. Настав час, коли необхідно виробити єдині вимоги до якості продукції, покращити основні показники її безпеки, що діють в Україні, до рівня розвинених європейських країн. Як відомо, посилення ролі держави у забезпеченні стимулювання підвищення якості продукції м'ясного підкомплексу АПК здійснюється насамперед через стандартизацію і сертифікацію. Існуюча політична складова останнім часом дещо загострює ситуацію.

Що ми маємо: інтенсивне зростання цін на м'ясо-сировину, яке з початку року обчислюється десятками відсотків, до того ж, досить високий рівень загальної інфляції в країні – все це підштовхує виробників до підвищення відпускних цін для збереження хоча б позитивного рівня рентабельності.

Слушною є позиція Р.В. Логоша, який зазначає, що основними причинами зниження виробництва м'яса можна визначити такі: відсутність мотивації у виробників м'ясної продукції, невиправдані майбутні очікування цін і доходів від виробництва та реалізації м'ясної продукції, низький рівень державної підтримки

й складний процес сертифікації м'ясної продукції при експортній діяльності [1].

В найближчій перспективі успішний розвиток внутрішнього ринку м'яса та м'ясопродуктів визначають в основному два фактори - стан тваринництва як галузі та рівень доходів населення. Обов'язковим при цьому є захист вітчизняного товаровиробника шляхом обмеження поставок на продовольчий ринок неякісної імпоротної продукції.

Не можна не погодитись з думкою вітчизняного фахівця Павленко О.М., який вважає, що в цілому, імпорт за своїм призначенням має підсилити формування сукупної пропозиції на ринку м'яса як за обсягами, так і за окремими сегментами м'яса, оскільки попит протягом останніх років має тенденцію до випередження. Порівнюючи формування ринків в Україні та ЄС, зауважимо, що механізм товарної інтервенції і на ринках більш "стабільних" з точки зору виробництва використовується в якості "стабілізатора" ринкового попиту [5].

Україна не ізольована країна, тому є необхідно вчитися виробляти конкурентоспроможну продукцію м'ясної галузі і виходити на нові ринки збуту.

Державна підтримка експорту повинна передбачати насамперед допомогу у встановленні ділових контактів за кордоном в рамках організації поїздок виробників за кордон для участі у спеціалізованих виставках. У період «низьких цін» можуть виділятися субсидії для фінансування зберігання продукції в холодокомбінатах.

Забезпечення високої якості і збереження харчової продукції практично неможливе без оновлення матеріальної бази галузі.

Стимулювання виробництва м'яса з одного боку, та активізація платоспроможного попиту населення з іншого – це два з основних шляхів вирішення проблем, що виникли у м'ясній промисловості.

З урахуванням дефіциту тваринницької сировини і низького рівня використання виробничих потужностей діючих підприємств, інвестиційна політика в перспективі повинна бути спрямована на зростання обсягів виробництва м'ясо-сировини, а також на технічне і технологічне переоснащення виробництва з впровадженням ресурсозберігаючих технологій.

Особливо тривожна, практично безконтрольна закупівля підприємствами не сертифікованого обладнання за кордоном.

Як показує зарубіжний і вітчизняний досвід, що інтегровані структури, які об'єднують у своєму складі різні ланки - від виробництва сільськогосподарської продукції до її реалізації кінцевим споживачам, є більш ефективними та пристосованими до умов ринкової економіки.

Широкий розвиток агропромислової інтеграції можливий при певній державній підтримці: необхідне вдосконалення законодавчо-нормативної бази, важливу роль, відіграє виділення пільгових довгострокових кредитів на капітальні вкладення, удосконалення оподаткування.

Враховуючи те, що м'ясна промисловість є однією з найбільш енергоємних галузей харчової промисловості, до того ж це на фоні дефіциту тваринницької сировини і низького рівня використання виробничих потужностей, головним завданням діючих підприємств має стати впровадження енергозберігаючих

обладнання і технологій.

Україні для налагодження сталого експорту до ЄС у найближчій перспективі необхідно вдосконалювати ринок традиційної української продукції з високим рівнем доданої вартості, покращувати інвестиційний стан країни, збільшити впровадження високотехнологічних послуг, активізувати політику імпортозаміщення товарів, що можуть вироблятися в Україні. Також комплексним вирішенням проблем модернізації національної промисловості, підвищувати конкурентоспроможність галузі на основі впровадження енергозберігаючого обладнання та сучасних технологій, вирішити проблему диспаритету закупівельних та імпорتنних цін на продукцію аграрного сектору.

Список використаних джерел

1. Логоша Р.В. Аналіз сучасного стану експорту м'ясної продукції [Текст] / Р.В. Логоша // Економіка АПК. – 2009. – № 10. – С. 120–124.
2. Логоша Р.В. Стан та тенденції розвитку підприємств м'ясопереробної галузі України [Текст] / Р. В. Логоша // Збірник наукових праць ВНАУ. – 2012 – № 3(69) – С. 125–129. – (Серія: Економічні науки).
3. Місюк М. В. Про державне регулювання розвитку галузі скотарства [Текст] / М. В. Місюк // Економіка АПК. – 2009. – №4. – С. 112-117.
4. Одінцов М.М. Моделювання впливу механізму вільного ціноутворення на розвиток м'ясного ринку в умовах кризи [Текст] / М.М. Одінцов // Економіка АПК. – 2010. – № 5. – С. 45.
5. Павленко О.М. Важливість імпорту для збалансування ринку м'яса [Текст] / О.М. Павленко // Економіка АПК. – 2009. – №6. – С.56-58.
6. Святкивская Е. Экспорт украинской продукции: мифы и реальность [Электронный ресурс] / Е. Святкивская // Мясной бизнес. – 2012. – № 11(117) – Режим доступа: <http://www.meatbusiness.ua/article.php?p=818&j=2>.

